

Mladí si užívají skatepark

Dokončení z titulní strany

Městské části Praha 16. Na základě měření hluku při zkušebním provozu a nově zpracované hlukové studie nebude nutné stavět protihlukovou stěnu, ale postačí vysadit v daném prostoru vzrostlý živý plot v ceně cca 30 tisíc Kč.

Jak to tedy vychází v konečném

zúčtování? Samotný skatepark vyšel na 2,45 mil. Kč, oplocení na 150 tisíc a sadové úpravy 89 tisíc korun, celkem tedy necelých 2,7 mil. Kč (vše vč. DPH) oproti plánovaným 3 milionům. 500 tisíc korun bylo proplaceno z dotace Ministerstva vnitra ČR určené pro projekty na prevenci kriminality, zbytek hraje městská část ze svého rozpočtu. -pj-

3 multikáry, 24 pneumatik

Dokončení z titulní strany

starosty Mgr. Miroslavem Knotkem, radním Ing. Petrem Binhackem, dalším zastupitelem Ing. Viktorem Křištofem, MBA a dvěma zaměstnan-

foto: Jirásek

Úklid končí, Technické služby nestíhají nakládat

ci Úřadu městské části Praha 16.

Ti všichni nejprve vyrazili na druhý, tedy zbraslavský břeh řeky, kde uklidili okolí portálu lávky přes Berouнку. Poté se skupina rozdělila na dvě pracovní party, první šla proti proudu a druhá po proudu řeky. Souhrnně tedy byl radotínský břeh vyčištěn od Říčních lázní až po Šárovo kolo. A jako obvykle nebyla nouze o kuriózní nálezy: volant a nárazníky z aut, dveře od chladicího boxu, červený telefon (že by přímá linka do Moskvy?), kolo od bicyklu... Nálezy „zapomenutých“ pneumatik jsou při těchto úklidech běžné, ale tentokrát jich bylo rekordních 24, a to včetně několika zcela sjetých z kamionu.

„Letošní jarní úklid se opět podařil, všichni pracovníci si odnesli skvělý pocit, že ve svém volném čase udělali něco pro naši přírodu a Radotín jako takový. Vždyť pouhá desítky účastníků naplnila 3 multikáry s vysokými bočnicemi! Všem patří velký dík,“ dodává starosta Hanzlík.

Ing. Pavel Jirásek

Jak to vidí Jan Matěj Rak

Fotograf, učitel, muzikant a astrolog oslaví 28. května 35. narozeniny. Nepůjde o žádný sjezd kamarádů z porodnice – ti všichni se totiž vejdou do jedné jediné osoby – Jana Matěje Raka, s nímž jsme mluvili nejen na toto téma.

Vzhledem k tomu, že tento rozhovor je myšlen tak trochu jako blahopřání, co vy byste si chtěl dát jako dárek k pětatřicetinám?

Vlastně ani žádné nápadité přání nemám: aby šly věci tak, jako dosud, a když už jinak, tak lépe. Hlavně myslím na rodinu, aby všichni byli zdraví a spokojení, abychom vždycky nějak vyšli s penězi. Taková obyčejná přání, asi všem společná.

A profesionálně?

Ani tam bych to neviděl nějak zvlášť jinak: aby se mi to, co jsem začal, podařilo dokončit, a to, co dokončím, aby mělo úspěch.

V podzemí Koruny se otevřel nový klub, chystá se tam nějaké vaše vystoupení?

Přímo na sólovém koncertu zatím domluveni nejsme. Ale v blízké době tam budu vystupovat jako host s Květou Krejčovou.

Máte na ZUŠce, kde učíte, žáka, se kterým byste sám chtěl vystupovat?

V současné době učím především žácky nižších ročníků. Nicméně mám jednu holčičku, Martinku Zmijanovou, ze které, pokud bude pracovat tak, jako doposud, bude určitě výborná muzikantka. A s takovou je potom radost hrát.

Jak často se objeví opravdu velký talent?

Talenty se objevují, ale větší potíž je v tom, co pak se svým nadáním dělají. Často je to nehorší právě s hodně nadanými dětmi. Jsou zvyklé na to, že na co sáhnou, to jim jde a během měsíce, dvou udělají takový pokrok, jako jiné děti třeba za rok. Jenomže pak dojdou k bodu, kterého lze dosáhnout bez práce, a dál už to jde jen s prací. To je pro tyhle děti novinka a jen málokteré z nich je ochotné to podstoupit.

foto: Drmlová

Většinou je zaujme něco jiného, co jim zase jde samo. Možná že to je také odpověď na to, proč je spousta dobrých muzikantů, ale jen málo těch opravdu nadprůměrných.

Vy sám se ale také věnujete úžasnému rozpětí věcí: fotografujete, píšete...

Tak bych to neviděl. Moje původní profese je fotografie, ale dneska už si ji udržuji jenom jako koníček. Já jsem se, ačkoli ještě nejsem žádný stařík, učil ještě fotografii klasickou. A po jistou dobu jsem pracoval v novinách jako fotograf. I pro mé vrstevníky je dnes těžko představitelné, že jsem ještě vyvolával filmy a nosil fotky do redakce. Tuhle klasickou cestu jsem si ponechal. Zapomněl jsem se v nějakém starém čase a dnešní novoty mne nějak moc nelákají. Fotím pořád, pro radost a jednou za rok mám s kamarády výstavu. S tím psaním... To je občas někde něco, ale to bych vážně nebral. Hlavní je teď muzika.

Máte i nějaké fotografie z Finska?

Ani ne. Když jsme odtamtud odjížděli, byly mi čtyři roky. Sice jsem se tam dvakrát vrátil, ale fotil jsem si spíš pro sebe. Vyznám u focení úplně opačný postup. Dnes lidí pořád někde cestují, ale rychlost cestování úplně degradovala cestování samo. Chybí tomu ta cesta, je to start-cíl. Dřív, když člověk cestoval, tak se musel sžívat s realitou kolem, dokázal si ji nějak prohlédnout, promyslet a ztotožnit se s tím. Dnes už to není cestování, ale koukání se na obrázky v reálu. Proto to, co fotím, fotím tady kolem. Z deseti fotek, které považuju za nejlepší, jsem jich devět udělat do sta, možná dvou set metrů kolem domu.

Děkuji za rozhovor.

Kateřina Drmlová

Celý rozhovor najdete na www.praha16.eu

NORMALIZAČNÍ TVÁŘ RADOTÍNA

RADOTÍNSKÉ PODNIKY II. – TAM, KDE BÝVALA CEMENTÁRNA

30. ŘÍJNA 1871 UDĚLILO C.K. OKRESNÍ HEJTMANSTVÍ NA SMÍCHOVĚ PRAŽSKÉ AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI NA HYDRAULICKÝ CEMENT POVOLENÍ KE ZŘÍZENÍ TOVÁRNÝ NA CEMENT V RADOTÍNĚ – TA SE STALA DOMINANTOU A PRO MNOHO LIDÍ I SYNONYMEM TĚTO OBCE.

VE STARÉ CEMENTÁRNĚ V CENTRU OBCE BYL, KVŮLI ZASTARALÉMU TECHNOLOGICKÉMU ZAŘÍZENÍ, PROVOZ UKONČEN V ROCE 1963. JEJÍ DEMOLICE PROBĚHLA V LETECH 1965-1966. ZMIZELY TAK OBRÍ KOMÍNY, KTERÉ NA CELÉ OKOLÍ CHRILLY PRACH, ASANOVANÁ PLOCHA SE VŠAK RYCHLE (A NADLOUHO) ZMĚNILA NA NEOFICIÁLNÍ SMETIŠTĚ

DNES JE TĚŽKÉ POZNAT, ŽE SE JEDNÁ O TOTÉŽ MÍSTO, HORIZONT ZMIZEL ZA HRADBOU SÍDLIŠTĚ

ÚZEMÍ NIKOHO ZA BÝVALOU TOVÁRNÍ ZDÍ (NA SNÍMKU JE JIŽ ČÁSTEČNĚ POBOŘENÁ) SE PODLE DLOUHODOBÝCH PLÁNŮ MĚLO ZMĚNIT NA MÍSTO ZAPLNĚNÉ SOCIALISTICKOU BYTOVOU VÝSTAVBOU. PROTO V ROCE 1982 PROBĚHLY VÝKUPY PŘÍLEHLÝCH RODINNÝCH DOMKŮ. NÁHRADNÍ UBYTOVÁNÍ BYLO TŘEBA NAJÍT I TĚM, KDO BYDLELI V NĚKTERÉM Z DOSUD STOJÍCÍCH OBJEKTŮ V AREÁLU CEMENTÁRNĚ, SVOU KLUBOVNU MUSEL OPUSTIT I TURISTICKÝ ODDÍL MLÁDEŽE

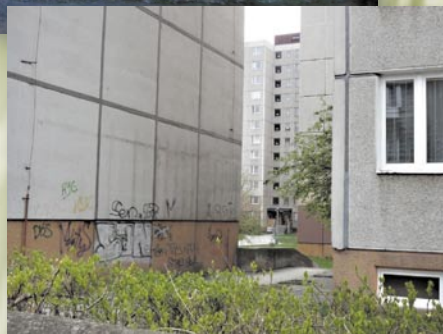
PLÁN BYL NAKONEC, I PŘES MNOHÁ ZPOZDĚNÍ ZPŮSOBENÁ ŠPATNOU KOORDINACÍ PRÁCE PODDODAVATELSKÝCH PODNIKŮ, NEDOSTATKEM PANELŮ PRO MONTÁŽ A PŘEDEVŠÍM NÍZKOU KVALITOU DOKONČOVACÍCH PRACÍ, SPLNĚN

PRVNÍ, NA STŘED OBCE I TAK DOST PŘEDIMENZOVANÉ DOMY, POSLÉZE DOPLNILY JEŠTĚ PODSTATNĚ VYŠŠÍ VĚŽÁKY

PRVNÍ PANELÁK, JEŠTĚ ZA STAROU ZDÍ CEMENTÁRNĚ

V ČERVNU 1984 BYLO VYDÁNO STAVEBNÍ POVOLENÍ PRO ETAPU VÝSTAVBY B I.A, O ROK POZDĚJI BYLA ZAHÁJENA VÝSTAVBA SÍTÍ, SÍDLIŠTĚ POTŘEBOVALO NOVÝ VODOVODNÍ PŘÍVADĚČ A HLAVNĚ KANALIZACI – PRO TU BYLA PRORAŽENA NOVÁ ŠACHTA POD ŽELEZNIČNÍ TRATÍ A PAK ZBÝVALA UŽ JEN MALIČKOST – NOVÁ ČISTIČKA ODPADNÍCH VOD

VŠE SE NAKONEC PODAŘILO – TAKHLE VYPADÁ SÍDLIŠTĚ BEROUNKA NYNÍ

ROK 1986, VÝSTAVBA JE V PLNĚM PROUDU

BYTY, KOLAODOVANÉ PO ZDLOUHAVÝCH PRŮTAŽÍCH V REVOLUČNÍM ROCE 1989, JSOU DNES PŘÍJEMNÝM DOMOVEM PRO MNOHO LIDÍ. PŘESTO JE NAMÍSTĚ PODĚKOVÁNÍ PROZŘETELNOSTI, ŽE NA DALŠÍ ETAPU JIŽ NEDOŠLO, MĚL JÍ TOTIŽ, MIMO JINÉ, PÁDNOUT ZA OBĚT I TŘEBA DŮM U KORUNY. PRO KULTURNÍ STŘEDISKO SE MĚLY UVOLNIT PROSTORY VE SPRÁVNÍ BUDOVĚ JANKY RADOTÍN

Z fotografií Karla Dušánka vybírala Ing. Andrea Gruberová, text byl zpracován podle jejich podkladů a kronik z let 1982-1989, nové fotografie: Emil Souček